

De Nederlandse
SLEUTEL
op het Italiaanse **SLOT**

THUIS IN ITALIE

Miriam Welsing, Florence

Tekst: Marco Bolmaro | Fotografie: Ron-of-Haas

Het hart van Welsing ging open en heeft zich niet meer gesloten. 'Florence is mijn stad en ik woon en werk aan het mooiste plein van de wereld: Piazza Santa Croce.'
Miriam Welsing

De Smaak van Italië beschrijft op deze plek al bijna zeven jaar de handel en wandel van Nederlanders in Italië. Het zijn veelal dromers die de stap durfden te wagen; Nederlanders die Italië kennen als hun broekzak. Bij onze ontmoeting met Miriam Welsing in Florence bleek ook het tegenovergestelde waar: Welsing kent Italië en Italië kent Welsing. De mirakelse Miriam Welsing.

Het nog jonge leven van Miriam Welsing kent drie fases; Afrika, Brabant en Italië. Over de eerste twee verhaalt ze tijdens onze ontmoeting slechts kort. 'Mijn vader werkte als arts in Tanzania maar daar heb ik weinig van meegemaakt. Ik was, geloof ik, vijf jaar toen ze besloten terug te gaan naar Nederland. En vanaf dat moment verliep mijn leven zoals dat van veel meisjes en jonge vrouwen. De omslag kwam zeventien jaar geleden toen ik na de lerarenopleiding in Tilburg besloot te gaan studeren aan de kunstacademie in Florence. Dat heeft mijn leven onvoorstelbaar veranderd.' Kunst, cultuur, geschiedenis; dat is Florence ten voeten uit, en de studie bleef dan ook niet beperkt tot de geschriften en colleges. Het hart van Welsing ging open en heeft zich niet meer gesloten, als in een omhelzing met te korte armen. 'Nee, ik ga niet meer terug! Florence is mijn stad en ik woon en werk aan het mooiste plein van de wereld: Piazza Santa Croce. Kijk eens naar de basiliek! Is het niet de mooiste van Italië? Hier liggen Michelangelo, Machiavelli en Galileo Galilei. Alleen Dante nog niet, iets wat de Florentijnen al heel lang heel graag zouden willen. Maar er is nog veel meer te vertellen over de stad, eerst naar de bar. Jullie zullen wel zin in *caffè* hebben?'

Een Brabantse Florentijn

We besluiten dankbaar gebruik te maken van een fraaie nazomerdag en van de laatste zonnestralen te genieten op het terras van *Boccadama*, de stamkroeg op 'haar' plein. Het biedt ons bovendien een waardevolle blik op de indrukwekkende marmeren façade van 'haar' kerk. Als door een ware reisleidster – ze was het tijdens haar studiejaren – wordt de Santa Croce met trots nader geduid. De *Smaak*-journalist neemt het voor waar aan en

kiest op zijn beurt onopvallend voor een analyse van de enthousiaste gastvrouw; krullen op de bol, kuiltje in de wang en sprankelende ogen. De Hollandse heeft zich bovendien het Italiaanse *bella figura* aangemeten. Met smaak, zo moet gezegd. Maar is de voormalig Veghelse inmiddels ook een Florentijnse? 'Ach, dat vind ik zo moeilijk te bepalen. Ben ik Nederlandse of Italiaanse? Ik vind het heerlijk om af en toe even in Nederland te zijn – lekker uitgaan met vrienden bijvoorbeeld – maar voel me hier in Florence erg thuis, dat is wat ik zeker weet. Ook hier zitten inmiddels veel vrienden.' Die vriendenkring in Florence kent een grote gemene deler, zo blijkt later op de dag wanneer we door de stad wandelen. Het zijn vrienden van de gezelligheid, die hun dagen op ambachtelijke wijze slijten in de kunstnijverheid. Zo schudden we de hand van Mauro Arena. Hij lijkt een uitzondering op de gemene deler. Of toch niet? 'Haha, Mauro is zeker kunstenaar. *Levenskunstenaar* eigenlijk. Ik lach er om, maar hij kan me oprecht raken als filosoof. Hij komt uit Apulië, heeft hele mooie ogen achter die zonnebril en hij is zo'n beetje eigenaar van alle winkels op Piazza Santa Croce.' En verder gaat de wandeling, via de markt en langs de werkplaats van Marco Zazzari, steun en toeverlaat van Welsing bij de koop en restauratie van antiek. We ontmoeten kunsthistoricus Federico Berti en goudsmid Alessandro Dari, waar we onze ogen uitkijken. 'Het is echt geweldig wat die man maakt,' vertelt Welsing wanneer ze de smid ons bezoek heeft verklaard. 'Hij maakt esoterische kunstwerken, juweeltjes eigenlijk. Zo heeft hij een paar maanden geleden een supergrote ring gemaakt voor een bruidloft die ik had georganiseerd. Een prach-ti-ge ring met het Palazzo Vecchio er bovenop. Echt geweldig.'

Foto: Tom Kok

Miracoli overtrof zichzelf dit jaar met een trouwerij waarvan de inzegening plaats had in Sala Cinquecento van Palazzo Vecchio.

Foto: Tom Kok

Buiten het boekje

In de ban van de ring komt het gesprek op de dagen van Miriam Welsing. De kunst blijkt vooral een winterse besteding, want van maart tot oktober draait Welsing overuren met haar bedrijf Miracoli. Een wonderdokter? Het komt in de richting. 'Ik heb na mijn studie een tijdje culturreizen begeleid. Het lag me wel, maar ook weer niet. Ik ontdekte al vrij snel dat de meeste reisgidsen hetzelfde verhaal vertellen. Dat was me te beperkt. Ik wist zeker dat er meer was – bijvoorbeeld hier in Florence – en daarom ging ik er zelf steeds meer aan toevoegen. Ik maakte uiteindelijk mijn eigen programma waarmee ik de gasten veel meer kon verrassen. Eigenlijk is dat een beetje uit de hand gelopen, want dat is wat Miracoli doet. Inmiddels zitten we met z'n drieën op kantoor en kunnen we bijzondere reizen organiseren door heel Italië. Of het nou een weekend is met collega's of een huwelijksreis, geen probleem. Natuurlijk, Venetië is leuk met de duiven op je hoofd of een mooie foto van de cipressen in Toscane, maar dat deden al miljoenen mensen voor je. Ik vind dat iedereen recht heeft op zijn eigen exclusieve reis of vakantie. Helemaal op maat. Ja, dat vind ik een geweldige uitdaging en dat houdt mij zo'n acht maanden per jaar heel druk.'

Palazzo Vecchio

Wanneer Welsing al wandelend uitbundig verslag doet van haar ervaringen en de Smaakmakers haar slingerend – stoepje af, hoekje om, bruggetje over – volgen, besluiten we tot een op-de-plaats-rust bij haar thuis. We moeten even naar een paar tekeningen en foto's kijken van haar projecten. Ter plaatse is het niet alleen de plaats-rust die stil maakt. De antiquiteiten aan de muur getuigen goede smaak en vertellen – bij monde van de bewoner – stuk voor stuk indrukwekkende historische verhalen. Wanneer er, behalve wijn en olijven, ook boeken op tafel komen, verhaalt Welsing als een mirakelse ceremoniemeester over bijzondere feesten en trouwpartijen. 'Ik ben een volhouder en dol op uitdagingen. Dat heeft er waarschijnlijk voor gezorgd dat Miracoli tegenwoordig gebeld wordt voor de bijzonderste feesten en trouwpartijen in Italië. Zijn er 23 antieke Alfa Romeo's nodig, 10.000 tulpen uit Nederland, een optreden van Elton John of wilt u de Sixtijnse

'Miracoli wordt gebeld voor bijzonderste feesten en trouwpartijen in Italië.

Zijn er 23 antieke Alfa Romeo's nodig, 10.000 tulpen uit Nederland, een optreden van Elton John of wilt u de Sixtijnse Kapel afhuren? We hebben het allemaal gedaan.'

Miriam Welsing

TIPS VAN MIRIAM WELSING

Zien

'De Santa Croce, met de vele prachtige gedenkmontumenten en de kapelletjes met fresco's van bijvoorbeeld Giotto, moet gezien worden. Maar ook het museum dat gewijd is aan Michelangelo, Casa Buonarroti, is prachtig. Het is een klein museum waar de minder bekende jeugdwerken van de kunstenaar te zien zijn zoals de prachtige Madonna della Scala. Het is echt jammer dat hier maar weinig mensen naartoe gaan, want het is een juweeltje voor de echte kunstliefhebber.'

Beleven

'Het is misschien een vreemde suggestie maar de markt in Florence is een belevens. Natuurlijk ook om lekkere boodschappen te halen, maar vooral om te kijken. Kijk naar de heerlijke verse producten en huisgemaakte pasta's, de slager die bij elk vleessoort een recept meegeeft. Mercato San Ambrogio is iedere dag open, behalve op zondag.'

Eten

'Voor de lekkerste pizza's, die trouwens alleen 's avonds te krijgen zijn, moet je naar *Il Pizzaiuolo* aan Via de Macci. En één van de meest bijzondere restaurants is *Alle Murate* aan Via del Proconsolo. In dit oude notarishuis – uit de veertiende eeuw – is het mogelijk voorafgaand aan het diner een audioguide te beluisteren die vertelt over de recent ontdekte fresco's op het plafond en aan de wanden. Er is zelfs een origineel zelfportret van Dante te zien!'

www.miracoli.it

Kapel afhuren? We hebben het allemaal gedaan. Ja, daar ben ik heel trots op en nee, dat is zeker niet gemakkelijk. Vooral de bureaucratie is daarbij een lastig element, maar – wat ik zeg – de aanhouder wint en ik wil graag winnen. Begrijp je? Inmiddels zijn er heel wat ambtenaren in dit land die door 'dat lastige Miracoli' bezig zijn gehouden. Eén van de mooiste, maar ook zwaarste, projecten was trouwens een bruilofsfeest in augustus van dit jaar. Het was zeven maanden bloed, zweet en tranen, en het heeft me vast drie jaar van mijn leven gekost, maar het was wel kicken.' Welsing bladert door het fotoboek en beschrijft iets onbeschrijflijks. 'Moet je je voorstellen; vaandelzwaaiers, koetsen, valkeniers, stellopers, vuurspuwers. Ik had speciale kleding ontworpen, decors laten maken, een levend buffet, een choreografie bedacht en als absoluut hoogtepunt de huwelijksinzegening in Palazzo Vecchio. Echt, we hadden het complete museum afgehuurd! Dat was bij hoge uitzondering en zal ook nooit meer gebeuren.'

Deuren

We zien een bruisende ceremoniemeester met rode kuiltjes, dansende krullen en immer sprankelende ogen. Trots op haar feest, haar werk, haar stad. Maar we zien ook – al is het heel even – de tweezijdigheid van Miriam Welsing. Hyper om dit Florentijns sprookjeshuwelijk, maar ook vermoeid na maanden van hard werken. Wanneer we, onderweg naar een verleidelijke *Bistecca Fiorentina* in haar stamkroeg *Padre Roberto* tegen het lijf lopen, ziet Welsing haar kans schoon. Ze gooit haar charmante kuiltjes in de strijd en weet de Franciscaan te verleiden tot een privé-bezoekje aan Santa Croce. 'Omdat die journalist speciaal uit Nederland komt voor zijn prachtige Santa Croce,' betoogt ze fluisterend. Pater Roberto zucht, schudt de journalist de hand en leidt ons achterom. Het is een kleine proeve van Welsing's bekwaamheid: de kunst om deuren te openen die voor anderen gesloten blijven.

Met een kruisje van de pater en een zegen voor de spijzen, opent de deur naar het plein waar we proosten op de stad en het leven. *Bistecca*, Chianti e Miracoli. Salute.

